



ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Identificació de la sessió

Sessió número: 5/10

Caràcter: extraordinari urgent

Data: 2 de juny de 2010

Horari: de 20 a 21.15 h

Lloc: saló de sessions de la casa consistorial

Hi assisteixen:

Joan Seguer Tomàs, alcalde

Antonio Torio Fernández, tinent d'alcalde

Sergi Mingote Moreno, tinent d'alcalde

Sònia Lloret Mas, tinent d'alcalde

Josep Maria Guzman Hermoso, regidor

Raquel García Mesa, regidora

Susanna Villa Puig, regidora

Ricard March Ascaso, regidor

Amèlia Marquino Tocado, regidora

Lluís Cucurella Monreal, regidor

Rosa Martí Conill, regidora i portaveu del grup del NOPP

José Luís Rodríguez González, regidor del grup del NOPP

Joan Martorell Mompert, regidor i portaveu del grup de CiU

Francisco Pulido Sánchez, regidor

Josep M. Tarrés Massaguer, tinent d'alcalde i portaveu del grup d'ICV-EUA

Susana Rueda Rodríguez, regidora i portaveu del grup del PP

Jordi Pousa Engroñat, secretari accidental

Excusa l'assistència

Lucio Gat Lavado, tinent d'alcalde i portaveu del grup Socialista

Ordre del dia

1. Pronunciament del Ple sobre la urgència de la sessió.
2. Donar compte del manifest unitari presentat pels grups municipals PSC, ICV-EUA, CiU i PP de l'Ajuntament de Parets del Vallès.

Desenvolupament de la sessió

1. Pronunciament del Ple sobre la urgència de la sessió

Pren la paraula la presidència i explica que la urgència d'aquest Ple ve determinat pel manifest unitari presentat pels grups municipals del PSC, ICV-EUA, CIU, i PP, en el qual s'exposa el més ferm rebuig envers l'ús dels anònims com a pràctica de fer política.



Intervé la regidora del NOPP, la senyora Martí, i ha de dir que pel que fa a l'entendre del seu grup és bastant sorprenent el primer punt sobre la declaració d'urgència del Ple extraordinari urgent, quan la societat té avui tants i tants problemes per resoldre fruit de la situació de crisi actual.

Creu que els ciutadans del poble de Parets no ho entendran pas avui. No sembla lògic que els grups hi destinin energies i capacitats. Pregunta sinó seria més lògic que es destinessin a trobar solucions amb urgència als problemes de la crisi actual. Potser la declaració d'urgència hauria d'anar en aquest sentit.

No seria adient per exemple destinar el temps i l'encàrrec que tenen dels ciutadans que els han votat a treballar per fer efectives mesures que incideixin directament sobre els veïns del poble.

La senyora Martí pregunta sinó haurien d'estar discutint avui el pressupost per veure quines partides poden retallar entre tots per destinar diners a l'economia productiva. Això és el que fa el govern de la Generalitat i el govern de l'Estat, amb més o menys encert.

Pel que fa al cas de Parets es podria parlar de partides com el deute, de despeses generals, de despeses energètiques, de la reducció del sou dels polítics, de la reducció de les dietes, de la supressió d'organismes com per exemple la Fundació que s'ha fet de la biblioteca de Can Butjosa, buscar solucions per reduir l'atur a nivell local o veure com es pot solucionar el problema dels seixanta nens o nenes que no tenen escola bressol en el municipi per al proper curs. Entre d'altres qüestions aquestes es poden plantejar i potser aquestes i algunes altres es podrien afegir i es podrien declarar urgents.

Pregunta sinó seria més interessant treballar en un pressupost de contenció de la despesa corrent per encarar els temps que viuen i que s'acosten. Repeteix que qualsevol dels esmentats temes seria important que s'incloguessin a la declaració d'urgència, i el tema que es planteja avui el NOPP no li veu la urgència.

Plens com aquest desvien l'atenció de la realitat i contribueixen encara més a la desafecció política dels ciutadans i que aquest es distanciïn més de la política.

Avui creu que amb aquest Ple es fa un mal favor a la credibilitat de la política i en qualsevol cas, com suposa que prosperarà la declaració de la urgència, el NOPP vol plantejar dues qüestions. La primera, demana un informe o dictamen al secretari de la corporació sobre la justificació jurídica de la urgència del contingut del Ple. No ara, no en aquest moment, amb posterioritat. Vol tenir un informe jurídic i no pas un informe polític, que avaluï la proposta de convocatòria o no de Ple extraordinari i urgent.

Una segona qüestió, és que vol conèixer abans de començar el debat del proper punt com es desenvoluparà aquest i quantes intervencions tindrà cada grup.

La presidència informa que la setmana vinent tindrà lloc una comissió informativa per debatre algunes de les qüestions que la senyora Martí ha comentat, però cada cosa té el seu temps. Per la presidència hi ha una qüestió més important que la gestió que és dignificar la política i avui se celebra un Ple de dignificació del que ha de ser la política, ja que utilitzar certs mètodes antidemocràtics per fer política i que tenen un efecte directe i personal en contra d'alguns membres de l'equip de govern creu que és indigna i així també ho creuen la resta de grups municipals d'aquest consistori, i avui el que es fa amb la celebració d'aquest Ple extraordinari és dignificar la política i entenen que no és que només sigui urgent, sinó que és urgent i greu.



La presidència indica que respecte a la segona qüestió ha de dir a la senyora Martí que en el segon punt explicarà com s'articularà i gestionarà el debat.

Les votacions són les següents:

Vots a favor: 13 (PSC-PM, ICV-EUA, CIU, PP)

Vots en contra: 0

Abstencions: 3 (NOPP)

Per tant, el Ple de l'Ajuntament, per MAJORIA, aprova la urgència de la sessió.

2. Donar compte del manifest unitari presentat pels grups municipals PSC, ICV-EUA, CiU i PP de l'Ajuntament de Parets del Vallès

La presidència explica que el secretari llegirà el manifest, després el regidor senyor Mingote, en qualitat de portaveu del grups municipals signants realitzarà una exposició dels fets, i després cada grup municipal tindrà un torn d'intervenció, en l'ordre habitual de les sessions plenàries, que començarà per NOPP, CiU, PP, ICV-EUA i PSC.

Indica que hi haurà temps il·limitat en les intervencions de cada grup, a fi que puguin manifestar les consideracions i les opinions al respecte d'aquest manifest.

Com ha dit anteriorment, primer intervindrà el senyor Sergi Mingote, en qualitat de portaveu dels grups municipals signants del manifest, que realitzarà una exposició dels fets.

La senyora Martí pregunta si només hi haurà una intervenció per grup.

La presidència respon afirmativament.

A continuació i prèvia la vènia el secretari llegeix el manifest que té el text següent:

“MANIFEST UNITARI PRESENTAT PELS GRUPS MUNICIPALS DEL PSC, ICV, CIU I PP DE L'AJUNTAMENT DE PARETS DEL VALLÈS.

L'Audiència Provincial de Barcelona, en sentència de 31 de març de 2010, ha desestimat per una banda, el recurs d'apel·lació interposat per Joan Seguer i Sergi Mingote contra Rosa Martí en referència a la Protecció del dret a l'honor, i per l'altra, la demanda reconvençional presentada per la portaveu del grup municipal de Nova Opció per Parets.

Tanmateix, en aquesta mateixa sentència, l'Audiència Provincial de Barcelona, en la part dispositiva dels fonaments de dret, considera provat que la regidora Sra. Rosa Martí va ser, en part, l'autora dels anònims manuscrits rebuts a les dependències de l'Ajuntament de Parets del Vallès dirigits a l'alcalde, Joan Seguer, i al regidor Sergi Mingote, amb continguts com els següents:

- *“Debíais estar colocados cuando aprobasteis los bloques”.*
- *“Sóc una estiuejanta de l'Ensanche i esteu tornant el poble i l'Ensanche una merda”.*
- *“Senyor Mingote, li va com anell al dit” (fent al·lusió a una il·lustració publicada en un periòdic que parla sobre l'especulació immobiliària).*
- *“Joan Seguer: se li escau del tot” subratllant frases d'un article de diari com ara “un territori destrossat per la corrupció i la incompetència”.*



De forma unànime, tots els grups municipals signants d'aquest manifest, considerem que els anònims són una pràctica socialment reprovable, menyspreable i antidemocràtica, i que defineixen clarament el tarannà d'aquells que en fan ús.

A més, aquesta pràctica antidemocràtica, quan la fa un càrrec electe, desacredita la política en tota la seva extensió. L'acció portada a terme a títol individual per la regidora Sra. Rosa Martí és indigna, si bé la formació NOPP mereix tota la nostra consideració en tant que representen una part de l'electorat del nostre poble. Tanmateix, la regidora del NOPP podia fer ús d'altres canals per evidenciar les seves desavinences amb l'acció política municipal, puntualització que també queda recollida en la sentència.

En aquest sentit, la sentència exposa que: "ciertamente la demandada (Sra. Rosa Martí) disponía de otros cauces para expresar la crítica a la política urbanística desarrollada por el equipo de gobierno municipal, tanto más teniendo en cuenta su condición de regidora".

Els sotasignats considerem que l'ús d'aquestes pràctiques demostrades embruten la política del dia a dia i, creen desafecció de la ciutadania.

Per tot això, els grups municipals de PSC, ICV, CiU i PP de l'Ajuntament de Parets del Vallès manifestem:

El nostre més ferm rebuig envers l'ús dels anònims com a pràctica de fer política de la regidora del NOPP Rosa Martí."

A continuació pren la paraula el senyor Mingote, en qualitat de portaveu dels grups municipals signants del manifest, i exposa que farà un detall cronològic del que ha derivat a aquest manifest i posteriorment en aquest Ple extraordinari. Realitzarà el detall cronològic, perquè totes les accions desenvolupades, s'han succeït en un espai de temps molt ampli i ajudarà tothom a situar-se en el temps i en les accions que han anat succeïnt.

Explica que des de l'agost de 2004 fins al maig de l'any 2005 l'Ajuntament va rebre una quinzena d'anònims, dels quals uns eren manuscrits i altres escrits a màquina. La rebuda d'un anònim amb acusacions molt greus a un dels membres de l'equip de govern i enviat a la bústia de tots els grups municipals desemboca en una comissió informativa al gener de 2006, en la qual es rebutja de manera unànime la utilització dels anònims com a forma de fer política i es dictamina posar les mesures necessàries per esbrinar l'autoria dels anònims. En aquests moments l'Ajuntament encarrega una pericial cal·ligràfica, que després d'un llarg i exhaustiu període d'estudi dictamina que Rosa Martí ha estat l'autora de puny i lletra dels anònims rebuts a l'Ajuntament.

El dia 20 de març de 2007 se celebra una roda de premsa per comunicar el resultat de l'estudi i que l'autora dels anònims nega des del primer moment.

El dia 10 d'abril de 2007, l'alcalde Joan Seguer i el regidor Sergi Mingote interposen una demanda per a la protecció del dret a l'honor contra Rosa Martí, en què es demana el retracte públic. Al mateix temps Rosa Martí nega l'autoria dels anònims i interposa una reconvençional a Joan Seguer i Sergi Mingote al·legant falsedats i mentides i en defensa del seu honor.

Posteriorment i amb l'objectiu d'invalidar l'estudi cal·ligràfic l'autora dels anònims Rosa Martí presenta dues querelles. Una el dia 14 de setembre de 2007 per presumpte



delicte de descobriment i revelacions de secrets i una segona querella el dia 19 de novembre de 2007, quatre mesos després, també per presumpte delicte de malversació de fons. A aquestes es vol referir especialment.

Posteriorment el dia 14 de gener de 2008 hi ha un judici que es resol el dia 15 d'abril de 2008, desestimant la demanda interposada i també la reconvençional interposada per Rosa Martí.

El dia 3 de juliol de 2008 s'interposa un recurs d'apel·lació per definir l'autoria dels anònims a l'Audiència de Barcelona i el dia 18 d'aquest passat mes per fi surt la Sentència de l'Audiència que ratifica la desestimació de les demandes que ja havien estat així resoltes a l'any 2008, però entra en l'autoria dels anònims.

El senyor Mingote indica que abans ha fet referència a dues querelles que la regidora Rosa Martí interposa contra l'alcalde Joan Seguer i contra el regidor Sergi Mingote. Dues querelles que només tenen un clar objectiu que és invalidar i treure de circulació la pericial cal·ligràfica. Les dues fan referència a la pericial cal·ligràfica.

Amb la primera, amb la del 14 de setembre de 2007, de presumpte delicte de descobriment i revelació de secret. Aquesta està pendent de vista oral des del 9 de febrer de 2009, des de fa més d'un any i tres mesos i aquesta té com a objectiu impugnar el document cal·ligràfic, al qual posteriorment es referirà, ja que segons Martí un dels documents utilitzats per l'estudi és de la seva esfera privada. Res més lluny de la realitat. Tots els documents consultats són documents públics, documents que estan a l'arxiu municipal i als quals qualsevol persona del poble té accés lliure.

Per reafirmar l'afirmació només cal anar a l'article 54.1 de la Llei 18/1985, del 25 de juny, del patrimoni històric que diu de manera categòrica: *"Documentació municipal. La documentació generada per les persones en l'exercici de les seves funcions polítiques o administratives en l'Administració municipal forma part del patrimoni documental i no podrà ser considerada propietat privada. Quan finalitzi l'exercici de les funcions desenvolupades o les tasques de representació política assumida la documentació s'haurà de dipositar en el departament corresponent o transferida a l'arxiu."*

Hi ha una llei encara més actual que ratifica aquest fet, la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, que diu:

"Els documents públics dels arxius municipals als efectes d'aquesta llei són documents públics els que produeixen o reben en l'exercici de llurs funcions". Les especifica clarament: *"el president, el govern, l'administració de la Generalitat, el Parlament de Catalunya, el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i els Consells Consultius i les administracions locals".* És a dir els ajuntaments. A més apunta a l'apartat 2: *"Es consideren inclosos en la numeració de l'apartat 1 els documents produïts o rebuts per les persones físiques que ocupen càrrecs polítics en institucions públiques".* Cap cas és més clar que aquest. És a dir, qualsevol document fet per un càrrec públic en l'exercici de la seva funció pública és de naturalesa pública i tots els documents consultats a l'arxiu per comprovar la grafia de l'autora dels anònims són documents que van ser generats per Rosa Martí en l'exercici de les seves funcions públiques.

El senyor Mingote continua explicant que fent referència a la segona de les querelles, una presumpta querella per malversació de fons que està en aquests moments en fase d'instrucció i amb sol·licitud d'arxiu, dir que encara és més rocambolesca, ja que amb el mateix objectiu que l'anterior, que és invalidar la pericial cal·ligràfica, l'argument en aquest cas és que la utilització d'un document pagat amb diners públics, que és l'encàrrec de la pericial cal·ligràfica, concretament 1.800 €, inclòs l'IVA, s'ha utilitzat per a un ús particular, quan és totalment fals, ja que l'encàrrec de la pericial neix de la



comissió informativa, en la qual s'acorda posar els mitjans necessaris per esbrinar l'autoria dels anònims. Comissió informativa en la qual la representant del NOPP hi era present i també va demostrar la seva repudia màxima a l'emissió d'anònims per part de qualsevol persona com a mitjà de fer política. D'aquesta manera com es pot entendre que Joan Seguer en condició d'alcalde i Sergi Mingote en condició de regidor fan un ús particular d'un informe cal·ligràfic que mostren que han rebut anònims per part d'una regidora de l'oposició criticant la seva gestió al front de l'Ajuntament de Parets en la seva condició d'alcalde i de regidor.

Tot plegat un reguitzell de falses acusacions amb un clar objectiu d'invalidar i treure de circulació l'informe cal·ligràfic que demostrava que Martí era l'autora dels anònims.

Aquest equip de govern està disposat a rebre tantes querelles com siguin necessàries, sempre que aquestes vinguin a conseqüència de buscar i demostrar en aquest cas la veritat, com ha succeït en aquest cas. És una qüestió de dignitat demostrar el més ferm rebuig a la utilització dels anònims com a forma de fer política.

La Sentència de l'Audiència Provincial cal dir que aquesta en la seva part inicial, en els fonaments de dret apunta ja la veracitat de l'informe cal·ligràfic. Literalment diu així:

“Alegan los actores Joan Seguer Tomàs y Sergi Mingote Moreno en su demanda que la demandada Rosa Martí Conill, regidora del Ayuntamiento de Parets del Vallès y portavoz del grupo municipal Nova Opció per Parets remitió entre agosto de 2004 y mayo de 2005 diversas cartas anónimas cuya autoría ha sido determinada en una prueba pericial.”

El senyor Mingote indica que posteriorment, encara i literalment, diu:

“La demandada tras reconocer en parte la autoría de las cartas anónimas se opone a tal pretensión alegando en esencia que ninguna de dichas misivas contiene calificaciones en menosprecio a la fama o el honor de los actores.”

Cal dir que en aquests moments la regidora Rosa Martí reconeix part de l'autoria de dits anònims, quan inicialment des de la roda de premsa havia negat la major, per això encara es ratifica més amb la reconvençional, és a dir amb la demanda que presenta per dret a l'honor en contra de l'alcalde Joan Seguer i el regidor Sergi Mingote, en la qual en els seus tres primers punts diu:

“Primero, niego todos los aducidos. Segundo, niego rotundamente la referencia hecha al respecto a un supuesto informe caligráfico del que más tarde me ocuparé y tercero, se hace referencia a unas pretendidas cartas anónimas cuya autoría no reconocemos salvo lo que se dirá.”

Senyora Martí ja s'ha dit i s'ha reconegut. Ara es demostra que la senyora Martí titllava de falsedats el que era és la trista i pura realitat. La Sentència confirma que Rosa Martí és l'autora dels anònims. Si segueix amb la Sentència de l'Audiència i passa al recurs de la part actora, és a dir a la demanda que Joan Seguer i Sergi Mingote interposen per la seva protecció a l'honor, passant la part jurisprudencial, hi ha un paràgraf que val la pena apuntar. Reflexió probablement per a tots els que estan avui aquí plegats, asseguts en aquesta taula. Llegeix literalment:

“La doctrina del Tribunal Constitucional dice que la tutela del derecho al honor se debilita proporcionalmente como límite extremo a las libertades de expresión e información cuando sus titulares son personas públicas, ejercen funciones públicas o resultan implicadas en asuntos de relevancia pública.”



Això és sempre bo tenir-lo present, companys, regidors i regidores. En la seva part de conclusions, però al mateix temps la Sentència és molt contundent, i basant-se en aquestes pretensions el Tribunal Constitucional diu en el seu apartat a):

“Excluido que las notas sean atentatorias contra la fama de los actores o constitutivas de una vulneración de su derecho al honor” “ciertamente la demandada señora Martí disponía de otros cauces para expresar la crítica a la política urbanística desarrollada por el equipo de gobierno municipal, tanto más teniendo en cuenta su condición de regidora”.

Aquest manifest conjunt és la mostra més clara del més ferm rebuig a aquestes pràctiques antidemocràtiques que s'amaguen sota l'anonimat.

El senyor Mingote continua amb al Sentència de l'Audiència i passa al recurs de la part actora reconvençional, és a dir la demanda que interposa Rosa Martí a l'alcalde Joan Seguer i al regidor Sergi Mingote, a conseqüència bàsicament de la roda de premsa que Martí titlla de rocambolesca i estrambòtica en el seu dia, i segons la regidora del NOPP tot eren falsedats i mentides, diu en la seva part de conclusions i després de l'apartat jurisprudencial:

“La aplicación al caso de la doctrina expuesta lleva a confirmar la Sentencia”, és a dir la Sentència que desestima la reconvençional presentada per la senyora Martí, “Así la información facilitada por los actores demandados por reconvencción a los medios de la rueda de prensa celebrada es una información veraz. No excluye la veracidad de la información a los efectos de este proceso el hecho de que con posterioridad dicha demanda haya sido desestimada”. És a dir la desestimació no treu la veracitat dels fets. “Tampoco la excluye que respecto a alguna de las notas la autoría de la señora Martí sea cuestionada por cuanto la información dada por los señores Seguer y Mingote se basa en la existencia de un dictamen pericial que la firma.”

Ara és el moment de recordar la roda de premsa, la informació que la Sentència dóna com a veraç i que resumeix amb la pericial caligràfica que ara passarà a mostrar. Pericial caligràfica que demostra de manera clara, contundent, indiscutible, que la regidora Rosa Martí va ser l'autora material dels anònims rebuts pels regidors de l'equip de govern de l'Ajuntament.

Passa a detallar la pericial cal·ligràfica que té dos grans blocs. Un en què hi ha tota la part basada en l'informe cal·ligràfic, els antecedents, l'objecte de l'informe, els documents dubtats, és a dir els anònims, els documents indubtats, és a dir els documents originals, les bases tècniques per a la confrontació de les lletres, generalitats, gest tipus, la forma de les lletres i els grafismes, la confrontació grafonòmica corresponent a les grafies indubtades, és a dir els anònims i els originals que tenen uns anàlisis sempre general en totes les pericials cal·ligràfiques com són la composició, la velocitat de la lletra, el ritme escriptural, la pressió, la tensió, la inclinació, la direcció, la cohesió, la naturalesa del traç, moltes pericials cal·ligràfiques amb quatre o cinc coincidències donen ja una afirmació sobre l'autoria. En aquest cas es veurà que està bastant reforçat. Un resum comparatiu i una conclusió amb un annex fotogràfic, que mostra les comparacions de les lletres i les paraules escrites per l'autora dels anònims i pels originals de Rosa Martí, que en aquest cas és la mateixa persona.

Entra en el detall de la pericial cal·ligràfica i ha de dir que aquesta pericial en el seu dia la va realitzar el senyor Esteve Rivas Burgos, un titulat superior i perit cal·ligràfic i membre 193 de l'Associació Catalana de Perits Judicials i Forenses, col·laborador de l'Administració de Justícia i membre número 14.731 del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats de Catalunya.



Dintre de la part d'estudi hi ha un apartat prou clar i interessant que són les bases tècniques per a la confrontació de lletres, que és la part exhaustiva on marca quines són les generalitats per a un document pericial i diu:

“Les lletres o grafies de cada persona constitueixen un gest gràfic individualitzat perquè correspon a una sèrie de moviments realitzats d'una forma automàtica, així doncs les grafies de cada persona són úniques i guarden entre si una sèrie de característiques similars, quan no coincidents com són la forma, la inclinació, la composició, la proporció, la pressió, de l'experiència resultant de l'anàlisi de les firmes falses i autèntiques i de lletres i grafies conegudes o anònimes s'han extret les següents constants: a) Encara que es produeixin en llocs o moments diferents les lletres o grafies mantenen unes constants identificables objectivament i b) Encara que es pretengui modificar la pròpia lletra sovint apareixen elements objectius que delaten l'autèntica autoria.”

Quan entra en la part del resum comparatiu de la pericial cal·ligràfica, és clara, diàfana i contundent i diu que *confrontades les grafies dubtades amb les grafies indubtades*, és a dir les grafies anònimes dels missatges dels anònims que es van rebre amb aquest Ajuntament, amb les grafies originals de la regidora Rosa Martí i analitzats els diferents paràmetres que en el capítol VII es descriuen s'observen els extrems següents:

Estructura compositiva és coincident. Es tracta d'una lletra cursiva cohesionada i amb tendències filiformes.

Velocitat escriptural és coincident. És de tipus mitjà.

Pressió escriptural és coincident. Tensió escriptural és coincident. En general és escassa es manifesta sobretot en les “T” i en els accents.

Inclinació de traços és coincident. Predomina la verticalitat.

Direcció escriptural, s'aprecien importants similituds. Formes de cohesió són coincidents tan la distribució de la cohesió com la forma dels lligams. Naturalesa del traç és coincident. I així fins al final. Conclusió, els anònims han estat realitzats de puny i lletra per la senyora Rosa Martí i Conill.

El senyor Mingote continua exposant que els anònims que en aquella roda de premsa no es van mostrar i que avui es mostren, són anònims de diferents tipus i de diferent calat. Tots venien amb un sobre, dirigit a l'Ajuntament de Parets del Vallès. En aquest cas al senyor Sergi Mingote, plaça de la Vila. Una grafia en la qual posa, *“senyor Mingote li va com anell al dit”*, fent insinuacions evidentment amb la grafia. Un altre per exemple, posa Ajuntament de Parets del Vallès a l'atenció del senyor Mingote, plaça de l'Ajuntament, número 2, amb un escrit i amb un manuscrit a mà que diu: *“llegeixi amb atenció aquest article, crec que l'interessa. Sóc un sofert paretà que té que aguantar que amb els seus diners es faci propaganda enlloc d'informació, pel bé de la democràcia caldria corregir aquesta situació actual.”*

Una altra seria per exemple, tots aquests manuscrits a mà demostrats, Joan Seguer, alcalde de Parets del Vallès. Joan Seguer se li escau del tot. Subratllant frases com un territori destrossat per la corrupció i la incompetència. Per exemple un altre com perquè donar més diners als actuals consistoris equival a donar venzina a un piròman.

Hi ha més anònims. Per exemple, senyor Mingote regidor de l'Ajuntament de Parets del Vallès, molts manuscrits a màquina, en què el gest tipus de l'informe cal·ligràfic també coincideix, però anirà només amb els grafats a mà. Per exemple, *“Sóc una estiujeanta de l'Ensanche i esteu tornant el poble i l'Ensanche una merda”*. Un altre, *“Debíais estar colocados cuando aprobasteis los bloques”*. Un altre, *“Estic totalment d'acord esteu*



torçant tot una merda”. En definitiva, clar i diàfan el document cal·ligràfic acaba amb la informació comparativa de les grafies dels documents anònims i dels documents originals. En aquest cas a tall d'exemple, això seria el document anònim i això seria la grafia del document original. Hi ha pocs dubtes al respecte.

Per finalitzar, dir que el manifest unitari presentat pels grups municipals del PSC, ICV, CiU i del PP de l'Ajuntament de Parets del Vallès consideren que els anònims són una pràctica socialment reprovable, menyspreable i antidemocràtica i que defineixen clarament el tarannà d'aquells que en fan ús. A més aquesta pràctica antidemocràtica desacredita la política en tota la seva extensió. Consideren que l'ús d'aquestes pràctiques demostrades embruten la política del dia a dia i creen desafecció a la ciutadania i demostren el seu més ferm rebuig envers l'ús dels anònims com a pràctica de fer política de la regidora del NOPP, Rosa Martí.

La presidència indica que després de la intervenció del senyor Mingote, en qualitat de portaveu dels grups municipals signants, es procedeix a una intervenció dels diferents portaveus, seguint el torn habitual començarà la regidora del NOPP, la senyora Martí.

La regidora del NOPP, la senyora Martí, manifesta que creu que no li correspon a ella el torn perquè si el manifest el signen els quatre grups, primer han d'intervenir aquests.

La presidència indica que com ja ha dit se segueix l'ordre habitual d'intervenció i la senyora Martí té l'ús de la paraula, com a representant del NOPP.

La senyora Martí manifesta que farà ús del torn, però indica que el coherent és que es manifestin tots els altres grups que són els que han signat el manifest i després la senyora Martí podria intervenir per respondre i clarificar les qüestions que puguin plantejar els grups. Si els grups intervenen amb posterioritat segurament s'haurà de tornar a obrir un altre torn, en qualsevol cas si està en l'ús de la paraula intervindrà.

La senyora Martí exposa que ha escoltat molt detingudament la intervenció del senyor Mingote i en primer lloc vol indicar que en dret i quan un tracta i parla de qüestions jurídiques que formen part estrictament d'aquest camp i quan s'ha fet intervenir per les raons que siguin a un Tribunal, s'ha de ser molt precís en el llenguatge. Segons quines expressions no es poden dir i algunes que aquí s'han vertit no són suficientment precises del que es requereix en dret.

Entén que si avui hi ha una Sentència definitiva sobre la taula relativa al recurs que havia presentat el senyor Mingote i el senyor Seguer, a títol particular, recurs que s'havia presentat per a la defensa del dret a l'honor, avui hi ha una Sentència definitiva. Creu que encara no és ferma, però sí definitiva i per tant quan hi ha una Sentència si s'opta per acudir als tribunals, o sigui si s'opta per fer política es fa un debat polític, però si s'opta per anar als tribunals han d'estar al que diuen els jutges i el que diuen els tribunals.

La senyora Martí repeteix que hi ha una Sentència definitiva i s'ha d'estar al contingut de la Sentència o entén que perquè el Tribunal no els ha donat la raó intenten fer un judici polític paral·lel, que és el que s'està fent en aquests moments. Entén que això està desvirtuat en aquesta qüestió i que haurien de ser molt responsables i contundents, i si han optat per la via dels tribunals, hi ha una Sentència ferma, que s'ha d'acatar, que això és els toca fer, a tots. No s'hi val que quan es té una Sentència definitiva intentar fer un debat polític i un judici paral·lel en un Ple municipal. Aquestes manifestacions són importants de tenir en compte, perquè els que els estan escoltant els puguin entendre.



Atès que els quatre grups que hi ha en el consistori han elaborat un manifest, el NOPP ha pensat que també podia redactar un manifest i intentarà en aquests moments explicar el seu contingut a la vista de la Sentència.

Com ja s'ha dit, però ho torna a explicar, per dir-ho més clar, l'Audiència Provincial de Barcelona ha desestimat la demanda dels anònims interposada per Joan Seguer i Sergi Mingote contra Rosa Martí. Aquesta demanda és un demanda contra l'honor i l'Audiència Provincial és la segona instància després del Jutjat de Mollet i repeteix que és una Sentència per tant definitiva que confirma en tot el seu contingut i utilitza la paraula "confirmat" els termes de la Sentència que va dictar en el seu dia el Jutjat de Primera Instància número 2 de Mollet.

Els demandants acusaven a Rosa Martí d'haver enviat anònims que perjudicaven el seu honor i imatge, però el Jutjat de Mollet primer, i ara l'Audiència Provincial de Barcelona estima i falla que cap dels continguts esmentats en la demanda perjudiquen l'honor de ningú, ja que els polítics estan exposats a la crítica més enllà del que ho està un particular.

Com s'ha demostrat, la demanda interposada pel senyor Mingote i el senyor Seguer en plena campanya electoral en les últimes eleccions municipals va ser només un pur acte per desprestigiar a Rosa Martí.

Amb aquesta Sentència de l'Audiència Provincial tan clara que hi ha sobre la taula s'acaba la denúncia interposada pel senyor Mingote i el senyor Seguer, sense que els demandants hagin aconseguit l'objecte de la seva demanda. L'objecte de la demanda, no s'ha de perdre de vista, ja que qüestionaven que una sèrie de documents atemptaven contra el seu honor. L'Audiència, repeteix ara i abans, i el Jutjat de Mollet no reconeixen l'existència del delictes contra l'honor dels demandants.

Creu que és important llegir el text del Fallo, que és el text que té valor en la Sentència i que s'ha de complir. Llegirà textualment la Sentència dictada pel Jutjat de Mollet, perquè és el que té valor i diu: *"Se aceptan los antecedentes de hecho de la Sentencia apelada cuya parte dispositiva es del tenor literal siguiente:*

FALLO: Que debo desestimar y desestimo la demanda formula por el procurador de los Tribunales señor Ramon David Navarro, actuando en nombre y con la representación del señor Joan Seguer y Don Sergi Mingote contra Doña Rosa Martí i Conill, representada por la procuradora de los Tribunales Doña Montserrat Colomina Dantí, absolviendo a la citada demandada de las pretensiones contra ella deducidas en el presente pleito con expresa imposición de las costas causadas en esta instancia a la parte actora en su relación y que debo desestimar y desestimo la demanda reconventional formulada por la procuradora de los Tribunales Doña Montserrat Colomina Dantí actuando en nombre y con la representación de Doña Rosa Martí i Conill contra Joan Seguer y Sergi Mingote, representados por el procurador Ramon David Navarro absolviendo a los citados demandados reconvenidos de las pretensiones contra ellos deducidas en el presente pleito con expresa imposición de las costas causadas en su relación."

És a dir que el Fallo, que és la part dispositiva, hi ha una clara absolució i el Fallo de la Sentència de l'Audiència diu: *"Desestimando el recurso de apelación interpuesto por la representación procesal de Don Sergi Mingote y Don Joan Seguer y desestimando así mismo el planteado por la representación procesal de Doña Rosa Martí i Conill contra la Sentencia de fecha 15 de abril de 2008 dictada en el procedimiento ordinario número 148/2007 del Juzgado de Primera Instancia número 2 de Mollet del Vallès."*



Se confirma la citada resolució con imposición de las costas devengadas por sus respectivos recursos.”

La senyora Martí indica que això és el contingut de les dues Sentències que clarament s'havien de dir i llegir, perquè la part dispositiva és la que compta i repeteix que en dret s'ha de ser sobretot molt precís.

El manifest que han presentat els altres grups conté inexactituds, al seu entendre, extretes de la lectura sesgada dels fonaments de dret del text de la Sentència. Per exemple el segon i tercer paràgraf del manifest haurien de dir, si poden, en quina pàgina i en quin apartat de la Sentència es troba, perquè diuen:

“Tanmateix, en aquesta mateixa sentència, l'Audiència Provincial de Barcelona, en la part dispositiva dels fonaments de dret, considera provat que la regidora Sra. Rosa Martí va ser, en part, l'autora dels anònims manuscrits rebuts a les dependències de l'Ajuntament de Parets del Vallès dirigits a l'alcalde, Joan Seguer, i al regidor Sergi Mingote, amb continguts com els següents”

La senyora Martí indica que els signants diuen que això està en els fonaments de dret, paràgraf que no ha trobat enlloc, no hi és. Repeteix que no s'interpreta el que diuen els jutges, als jutges se'ls obeeix i aquí vostès estan fent una interpretació no del Fallo, sinó d'un paràgraf dels fonaments de dret. Repeteix que als jutges no se'ls interpreta, se'ls obeeix

Aquests fonaments de dret diuen i és cert que ella va reconèixer ser l'autora d'alguns dels documents que figuren en l'informe cal·ligràfic, no pas dels anònims sinó de les postals que des del Nopparets van repartir fent referència al desgavell urbanístic que han suposat els blocs de pisos del costat del Lluís Piquer.

El primer dia en la primera declaració i vostès hi eren presents, ella va reconèixer davant el jutge de Mollet, que postals com aquestes que no són anònimes, perquè aquí diu Nova Opció per Parets, algunes havien estat emplenades amb algunes expressions que els havien dit persones del carrer per mi, i no només les que consten en l'estudi cal·ligràfic, segurament hi ha més, per ella, per altres companys de Nova Opció per Parets, però això no és un anònim. És un anònim quan no té una signatura, però no quan signa aquest document Nova Opció per Parets. Ella textualment en la declaració que es va produir en el Jutjat de Mollet, quan el jutge va indicar si reconeixia la seva lletra en aquests documents va dir que sí, naturalment, i això és el que es recull en els fonaments de dret i ara ho torna a dir aquí i torna a dir que no només els que hi ha aquí, segurament alguns altres més, perquè en aquestes postals van recollir comentaris que la gent els feia i els van anotar i com diu un dels fonaments de dret de la Sentència formen part del context d'una campanya crítica amb la política urbanística de l'equip de govern, i en cap cas es poden considerar ni insultants, ni vexatoris, ni ofensius, ni difamatoris.

Si tornen als fonaments de dret, ella els llegeix i no fa com el senyor Mingote que ha fet interpretacions i diu tal cosa. Ella llegeix el que diu i en un apartat diu: *“La demandada tras reconocer solo en parte la autoría de las cartas anónimas se opone a tal pretensión alegando en esencia que ninguna de dichas misivas contienen calificaciones en menosprecio de la fama o del honor de los actores, sino que se limita a una crítica de la gestión de sus cargos públicos”*. Continuen els fonaments de dret en un altre apartat, que diu: *“Es de resaltar la doctrina jurisprudencial recogida en una Sentencia del 15 de octubre de 2009 según la cual el propósito de criticar la labor de otro grupo político en la actividad desplegada en el Ayuntamiento no es solo una conducta lícita sino absolutamente necesaria para hacer efectivo el derecho de los ciudadanos a conocer como se gobierna con los asuntos públicos. Las expresiones contenidas en los*



documentos 1 a 8 de la demandada en los que esta se basa se produjeron en el contexto de una campaña crítica a la política urbanística y llevada a cabo por el consistorio a la que se muestra contrario de una manera contundente y exteriorizado llevando a cabo campañas con trascendencia pública la oposición municipal. Ninguna de las expresiones contenidas en los diversos documentos puede considerarse insultante, vejatoria, ofensiva o difamante, consecuentemente se trata de expresiones dentro de un duro debate político.”

La senyora Martí indica que aquests són paràgrafs que estan en els fonaments de dret. Per tant en aquest cas pel que fa al recurs, que repeteix que va ser interposat com a particulars i no com a regidor ni com alcalde, hi ha una Sentència definitiva.

Hi ha dos recursos més, perquè sobre el mateix tema de l'estudi cal·ligràfic el Jutjat de Mollet el que sí que ha fet és processar el senyor Mingote i el senyor Seguer per un presumpte delictes de descobriment i revelació de secrets, pel fet d'haver utilitzat documents de l'arxiu municipal per fer un estudi cal·ligràfic de Rosa Martí sense el seu consentiment.

Pel que aquí ha expressat el senyor Mingote creu que no ha entès el sentit de la demanda ni el sentit del contingut del delictes de descobriment i revelació de secrets.

En cap cas ella ha posat en tela de judici que la documentació municipal de l'arxiu no es pugui consultar. A més ella és una usuària habitual de la consulta de l'arxiu municipal. No és això el que s'està discutint, el que s'està discutint és que arran d'uns fets que es van produir fa uns anys va haver una modificació del codi penal, que va establir que la cal·ligrafia d'una persona té el mateix valor que el seu ADN o el seu anàlisi de sang i no es pot fer un estudi cal·ligràfic de ningú, a més està protegit per la Llei de dades, però bé no és el cas, aquí estan pel tema de la via penal, la cal·ligrafia està protegida i no es pot fer mai, està absolutament prohibit fer un estudi cal·ligràfic de cap persona sense el seu consentiment o que ho ordeni el jutge. Que hi hagi una situació tan problemàtica que el jutge ordeni aquest estudi. Per tant, el que s'està discutint amb aquesta demanda no és si es pot o no consultar la documentació de l'arxiu municipal, que naturalment es pot consultar, el que aquí s'està discutint és que ni vostès ni ningú pot fer un estudi cal·ligràfic de ningú sense el seu consentiment i vostès ho han fet, amb un agreujant que és que van utilitzar no documentació que ella pogués tenir a casa seva o l'haguessin pogut cridar i li haguessin pogut dir que escrigués una nota per fer un estudi cal·ligràfic i a partir d'aquesta nota es faria l'estudi cal·ligràfic, en canvi van utilitzar documents que estan a l'arxiu municipal on hi havia la seva grafia, quan en la seva condició de regidors i d'alcalde la llei obliga a la custòdia dels documents de l'arxiu municipal. Enlloc de fer-ho els utilitzen. Ho haguessin tingut més fàcil si l'haguessin cridat, que és el que es fa normalment quan es fa un estudi cal·ligràfic, es crida a la persona a la qual es vol investigar i se li fa fer una redacció i sobre aquesta redacció s'estudia. Això no és el que va passar.

La senyora Martí continua explicant que la Llei en aquest cas només estableix dos supòsits en els quals es pot estudiar la cal·ligrafia de d'una persona.

Per tant i resumint dir que respecte a una de les parts que inclou el manifest dir que el NOPP també està d'acord i considera ella i el seu grup municipal, que no ha estat inclòs en aquest manifest, consideren que els anònims són una pràctica socialment reprobable, menyspreable i antidemocràtica i que defineixen clarament el tarannà d'aquell que en fa ús. També estan d'acord en la part final del manifest que diu: *“El nostre més ferm rebuig envers l'ús dels anònims com a pràctica de fer política”*. Després afegeixen: *“de la regidora del NOPP Rosa Martí.”* Pregunta on està provat això. No hi ha cap document que ho provi, perquè parlen de documents judicials i no



d'interpretacions. El senyor Mingote ha ensenyat l'estudi cal·ligràfic, li sembla molt bé. Es poden fer vint-i-cinc estudis cal·ligràfics si la persona a la qual s'ha d'estudiar ho autoritza, no estan parlant sobre això, sinó d'un tema que ha estat sotmès a un procés judicial i per això han d'atenir-se a aquesta consideració i en cap lloc diu que ella hagi fet cap mena d'anònim. No es reconeix en cap d'aquests textos.

La senyora Martí continua exposant que el Ple avui s'utilitza per fer un acte d'utilització política total d'aquesta qüestió en una situació que per a ella és molt còmoda, perquè té una Sentència definitiva que diu el que diu, però no és tan còmoda per al senyor Seguer ni per al senyor Mingote, que tenen un Auto de processament sobre el tema de descobriment i revelació de secrets. Creu que és un tema que els ha de posar a vostès molt nerviosos, a ella li faria estar-ne molt, ja que és molt preocupant, perquè podria recaure entre d'altres sancions la inhabilitació molt a la vora d'unes altres eleccions municipals. Afegeix que entén clarament la seva preocupació.

La senyora Martí indica que també entén la seva preocupació per l'altra demanda que ha interposat respecte a la malversació de fons públics, perquè naturalment es tracta d'una malversació de fons públics, perquè no es pot encarregar un informe cal·ligràfic i que ho pagui l'Ajuntament, amb fons públics i després emporta-se'l a casa per posar una demanda a títol particular. Això és el tipus clar de malversació de fons públics, i en aquest cas es va donar claríssimament, per això ella s'ha hagut de defensar de tota aquesta qüestió, perquè les dues querelles són posteriors a la demanda que vostès van interposar no ha estat ella la que ha tirat la primera pedra, la primera pedra la van tirar vostès i naturalment vostès ja sabien quan la van tirar, perquè ja la coneixen fa molts anys, que no s'estaria pas quieta i naturalment ha iniciat els processos de defensa que ha considerat oportuns i amb posterioritat hi ha hagut la interposició de les dues querelles.

La senyora Martí manifesta que deixa la seva intervenció aquí, i ressalta que la demanda va ser interposada a títol particular, que l'estudi cal·ligràfic es va pagar amb fons públics i demana explícitament que si en algun mitjà d'informació municipal es publica el manifest de la resta de grups, que també es publiqui el que ella ha fet i que donarà al secretari i als altres grups. Espera que es respectin aquestes qüestions, perquè si hi ha quatre grups que fan un manifest, l'altre grup també té dret a fer el seu.

Intervé el regidor de CiU, el senyor Martorell, i manifesta que el seu grup explicarà perquè s'han adherit i sumat al manifest, i que han firmat entre altres forces polítiques a partir d'uns fets que estan provats. Suposa que poden donar peu a interpretacions. La Sentència diu moltes coses en la seva part expositiva, però s'han de basar en elements que han vist que estaven en la Sentència de l'Audiència Provincial.

El manifest ha estat pensat i ha tingut el suport de CiU, des del punt de vista que el seu grup el que aquí denuncia, i amb això han tingut molta paciència per moltes altres coses que ara no explicarà, de fa molts anys, de moltes altres tipus d'acusacions que han viscut al llar d'aquests trenta i escaig d'anys de vida democràtica, perquè CiU les han vist efectivament de tots colors i algunes en part per la persona que avui queda afectada per aquests fets, però dit això se centrarà en el manifest.

CiU extreu del manifest i així va quedar aprovat quan es va fer en el seu moment l'estudi cal·ligràfic, recorda que es va portar a terme a partir d'una comissió informativa, en la qual hi eren tots, a partir d'un moment que es va dir prou fins aquí s'ha arribat i s'ha de fer un estudi per determinar l'autoria d'aquests anònims.

Avui el que porta a CiU a firmar el manifest són els anònims com a pràctica política. Evidentment es poden fer totes les interpretacions, es poden llegir les sentències del dret i del revés, de la dreta a l'esquerra, no ho discuteix, hi ha una Sentència és veritat,



la qual l'acaten, però també diu la Sentència que l'autora dels anònims manuscrits i a més feta per la pròpia Rosa Martí com a autora dels fets, que ho diu en un judici i ho expressa, poden interpretar les postals tal com van venir i com van arribar a l'Ajuntament podien ser anònims o no, però CiU entén que sí que és un anònim perquè hi havia altres mitjans per fer-ho i no es va fer. És a dir enviar una postal del seu puny i lletra que ha quedat demostrat a l'estudi cal·ligràfic, fet que té un pes i no es pot negar perquè l'ha estudiat personal professional que confeccionen aquests tipus d'estudi i ha de determinar l'autoria dels fets, perquè aquesta és la seva missió.

CiU es basa només en l'exposat que és el que realment importa, la resta facin vostès la interpretació que més convingui.

Des de CiU manifesten que tot el que sigui un anònim com una pràctica social en política és reprobable, menyspreable i antidemocràtic, defineix clarament el tarannà d'aquells els quals en fan ús. Reitera que és una pràctica antidemocràtica, que és indigna i com diu clarament el manifest, embruta d'una manera total la política del dia a dia i encara crea més desafecció en el ciutadà si ja no en té prou.

CiU rebutja l'ús dels anònims com una pràctica de fer política i en aquest cas ho ha fet i l'autoria l'ha marcat la senyora Rosa Martí, com ho podia haver fet un altre i seria el mateix exemple i CiU signaria el mateix manifest.

No entrarà en més disputa sobre el tema, però vol deixar clar que el posicionament de CiU en aquest manifest és denunciar, perquè hi ha prou elements en la Sentència, que dona peu a poder-lo fer a denunciar que els anònims són una pràctica socialment reprobable, menyspreable i antidemocràtica i que defineixen a aquells que la fan servir i que fan ús com a persones que no tenen cap tarannà i que no mereixen en tot cas estar al davant de ciutadans que han confiat amb aquestes persones i així ho manifesta.

La base del manifest és l'ús dels anònims per fer pràctica política. La resta està clar que es pot interpretar. Han llegit la Sentència com vostè ho ha fet, CiU també ho ha fet, els han ajudat perquè potser no tenen la formació que té vostè en dret per fer la interpretació, però l'han ajudat persones professionals que han dit què és el què podien defensar en aquests moments i el que defensen és això. CiU deixa clar que el tema afecta a una persona d'una formació política, però en cap cas afecta, perquè al seu grup li mereix tota l'estima el partit, al qual representa la senyora Martí, el NOPP, que no té res a veure amb els fets, perquè aquí no es barreja un partit polític, sinó l'autoria en concret d'una persona que pot estar vinculat i que en aquest cas, la que està vinculada és la portaveu de l'esmentat partit polític, però res més.

Per a CiU el grup del NOPP mereix tota la consideració perquè representa una part dels ciutadans que han donat el seu vot i l'han conformat com a segona força política. Això CiU ho deixa al damunt de la taula. En aquest cas no va contra el NOPP, sinó contra l'autoria dels fets que ha utilitzat una pràctica com són els anònims, tal com queda demostrat a la Sentència per fer política i això és el que no admet.

Intervé la regidora del PP, la senyora Rueda, i exposa que una vegada vista la pericial cal·ligràfica i no qüestionada la seva veracitat, que demostra que l'autora dels anònims és la senyora Rosa Martí, el PP no està d'acord amb l'actitud de la senyora Martí, ja que tal com s'ha exposat en el manifest signat, aquesta no és una forma de fer política i menys per una regidora i portaveu que representa una part dels ciutadans i de l'electorat del municipi, per la qual cosa el seu grup rebutja l'ús dels anònims com a pràctica de fer política, ja que hi ha prou mitjans per fer-lo d'una manera democràtica, per això s'ha manifestat unitàriament junt amb la resta dels grups municipals en contra d'aquesta pràctica signant el manifest.



Intervé el regidor d'ICV-EUA, el senyor Tarrés, i exposa que si li permeten els presents ha de dir que no recorda que s'hagi hagut de celebrar cap Ple extraordinari urgent d'ençà que és regidor i d'això ja fa uns quants anys, per tant i com s'ha constatat en el punt primer de l'ordre del dia de votació sobre la urgència és evident que la naturalesa del Ple que té lloc avui ja és prou indicativa de la transcendència del tema que figura a l'ordre del dia i que ara es debat en aquest segon punt.

Avui es dona compte d'un manifest unitari de tots els grups municipals, menys un, que rebutja la manera de fer política d'una persona membre d'aquest plenari i és que tot just fa uns dies, fet que s'ha anat explicitant, han tingut coneixement d'una Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, de data 31 de març, entorn de la qüestió que cuejava des de feia ja uns quants anys i es refereix a l'autoria dels anònims rebuts per entre d'altres de dos membres del plenari. Insisteix, entre d'altres, dos membres d'aquest plenari, particularment el senyor Sergi Mingote, regidor, i el mateix alcalde, el senyor Joan Seguer.

Si bé la Sentència falla i algú ha dit anteriorment que el contingut dels anònims no perjudica el dret a l'honor i a la imatge de ningú, perquè els polítics com ve ha dit el senyor Sergi Mingote en la seva intervenció inicial en nom de tots els grups polítics signants del manifest, estan més exposats a la crítica, una opinió per cert de la qual poden discrepar, malgrat que s'ha d'acatar per imperatiu legal, la transcendència de la Sentència al seu entendre rau precisament en el reconeixement de l'autoria en part d'una persona membre d'aquest plenari i aquest és per a ells el tema fonamental. Tots plegats amb independència de l'adscripció política havien assumit en el seu moment el compromís d'esbrinar l'autoria dels anònims i la Sentència ho ha aclarit definitivament. Això permet saber-ho, tancar definitivament una etapa que qualifica de desagradable a nivell humà i de relacions interpersonals. Una etapa de desconfiances. Com es diu popularment i no voldria que ningú se sentí ferit per l'expressió, però ara tots saben amb qui es juguen els quartos. Creu que és prou explícit.

Vol recordar que va ser entre el 2004 i el 2005 quan es van rebre els anònims, i que atesa la seva freqüència i ateses les sospites de la seva autoria al 2006 es va donar coneixement a tots els grups municipals i en el marc d'una comissió informativa el govern va assumir el compromís d'esbrinar l'autoria. Va ser ja a inicis del 2007 quan un informe pericial cal·ligràfic, que avui s'ha detallat abastament va revelar que l'autoria corresponia a la regidora portaveu del grup del NOPP. Aleshores ja van dir i insisteix que una vegada conegut el resultat del mencionat informe, que un fet d'aquests no tenia precedents, ni a Parets ni coneixen d'altres municipis, i que ho consideraven molt greu. Ara tres anys més tard i amb la Sentència damunt de la taula, una vegada que ja és inqüestionable l'autoria, i l'autora és qui és, es reafirmen en la consideració de molt greu d'aquella pràctica antidemocràtica.

El senyor Tarrés manifesta que reitera el seu suport al contingut del manifest unitari, que han signat el PSC, CiU, PP, i el seu grup ICV-EUA i fa públic com ja recull el mateix manifest el més ferm rebuig dels anònims com a pràctica de fer política per part de la regidora en qüestió. És més, entenen que aquesta és una forma d'actuar, que també i com recull el propi manifest han de qualificar d'indigne.

Atès que aquesta persona o en aquesta persona conflueixen a l'hora el càrrec de regidor i de portaveu d'un grup polític municipal, creu que no és a ells a qui correspon dir què ha de fer o ha de deixar de fer, és aquest grup polític qui ha de valorar a la llum de la Sentència si considera convenient o no que aquesta persona assumeixi determinades o possibles responsabilitats polítiques.



Entenen com diu el manifest que les actuacions a les quals s'han referit sempre s'han dut a terme individualment per la regidora, autora en part a títol individual, i creu que davant el càrrec electe la desacredita exclusivament a ella i no pas al grup NOPP, que mereix tota la seva consideració en tant que representa una part, a més a més, significativa de l'electoral de la vila.

Tot plegat, sincerament és una llàstima, perquè actuacions com aquesta desacrediten i com també alguna altra intervenció ja ha dit, embruten la política, generant alhora i encara més desafecció per part d'una ciutadania que ja comença a estar una mica tipa.

El senyor Tarrés continua exposant que en un altre ordre de coses, referent a les querelles presentades per la regidora autora en part dels anònims contra els senyors Joan Seguer i Sergi Mingote, per revelació de secrets en relació a l'averiguació dels anònims volen fer esment del seu suport als querellats, ja que la utilització dels documents obrants als arxius municipals es va fer per esbrinar la veritat. Veritat que va posar de relleu la peritació cal·ligràfica i que ara ha confirmat novament i de manera definitiva la Sentència de l'Audiència Provincial.

Així doncs, i resumint l'autoria dels anònims ja ha estat confirmada definitivament. Ho saben sense cap mena ni cap marge de dubte i aquesta pràctica és precisament la que rebutgen. Cap càrrec electe, cap, ningú ha d'amagar-se darrere d'uns anònims per expressar les seves opinions, que pot difondre lliurement en tot moment i si alguna persona ho ha fet com ha estat el cas és evident que s'ha de rebutjar frontalment. La coalició ICV-EUA ho rebutgen rotundament. Ho consideren una pràctica indigna. Estan satisfets que tothom hi coincideixi i donen suport incondicional al manifest unitari subscrit, perquè creuen i defensen que en política no tot s'hi val.

Intervé el portaveu suplent del grup PSC, el senyor Mingote, i exposa que el seu grup ratifica el manifest unitari, i per tant el més enèrgic rebuig envers la pràctica dels anònims com a forma de fer política, utilitzada per la regidora i portaveu del grup del NOPP.

S'ha visualitzat una fugida endavant. Avui la regidora senyora Martí ho tenia complicat i no se n'han sortit, és per aquest motiu que insten a l'autora dels anònims Rosa Martí i Conill, a què renunciï al seu càrrec de regidora a l'Ajuntament de Parets del Vallès.

Consideren que l'ús d'aquesta pràctica la desacredita com a digna representant de cap formació política. En cas que no s'avingui a presentar la seva renúncia, el grup municipal del PSC només considerarà com a vàlids interlocutors la resta de representants del seu grup municipal, als quals manifesten el màxim respecte en la tasca política que desenvolupen en el si del consistori.

Pren la paraula la presidència, i manifesta que creu que està tot dit i ha quedat suficientment clar el posicionament dels grups.

La senyora Martí demana la paraula.

La presidència indica que deixar-la intervenir no creu que porti quelcom més de llum del que ja s'ha dit, tan dels grups municipals com de la senyora Martí, encara que permet que doni algunes explicacions, però insisteix en el fet que el posicionament ja ha quedat suficientment clar.

La senyora Martí exposa que després de les manifestacions del grup Socialista, que demana la seva dimissió, ha de tenir algun dret a dir alguna cosa.

Només dirà dues coses. La primera, que la seva dimissió no està en les seves mans i el que s'hauria de fer avui precisament és felicitar-la perquè té una Sentència definitiva que és ferma. Vol llegir una cosa molt curta. Té aquí el codi ètic del Partit Socialista, i



en el seu article 41 diu: *“Tot afiliat o afiliada i sobretot aquells que ostentin càrrecs i responsabilitats públiques orgàniques que quedin afectats per una mesura o resolució judicial han d’informar als òrgans executius del partit del que depenguin, els quals hauran d’analitzar el cas. Si l’afiliat o afiliada fos objecte d’una inculpació judicial i resultés processat”,* que és el seu cas senyor Seguer i senyor Mingote, *“té l’obligació de posar el seu càrrec a disposició del partit. La comissió executiva del partit podrà acceptar la renúncia si ho estima convenient. La decisió serà comunicada al Consell Nacional. En cas que l’afiliat o afiliada inculpat i processat no posés el seu càrrec a disposició del partit previ dictamen de la Comissió de Garanties haurà de ser cessat ni que sigui provisionalment de les seves funcions i responsabilitats fins que recaigui sobreseïment, arxiu o sentència ferma del procediment. Si el processat fos absolut serà reposat en les seves funcions amb tots els honors.”*

La senyora Martí indica que el codi ètic d’un partit és per complir-lo i ha llegit l’article perquè creu que són vostès als quals els correspon posar el càrrec a disposició del partit. El codi ètic es va redactar en temps de Joan Reventós i és d’una gran actualitat, i els codis i els estatuts que s’aproven s’han de complir, per això és molt important l’esmentat article que s’utilitza poc, però en aquest cas és de plena actualitat sobre el tema que els ocupa.

El senyor Mingote indica que com ha dit l’alcalde en aquest tema ha quedat tot clar i ara seria entrar en una guerra, que creu que l’interessa a la senyora Martí, perquè quan no hi ha arguments per defensar-se, perquè no ha parlat ni una sola vegada dels anònims que ha realitzat, quan no hi ha arguments suposa que ha de parlar d’altres partits. Partit que s’estima i que s’estimen molt dels que estan aquí, que són representants d’aquest partit, que en cap moment ha demanat absolutament res perquè saben amb qui es juguen els quartos, partit que li recorda del qual va ser expulsada.

El senyor Mingote indica que la senyora Martí ha fet algunes asseveracions i li vol recordar que dels disset regidors que estan aquí asseguts, vostè és la única que ha estat sentenciada, condemnada i inhabilitada.

La senyora Martí indica que ella no va se expulsada del Partit Socialista, sinó que va dimitir.

La presidència manifesta que dimitir és el que hauria de fer la senyora Martí i que ja han quedat clars els posicionaments de tots els grups i aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari accidental



Vist i plau

L’alcalde